PROPELLERBLADET

Organ för FFV:s kamratförening

1988

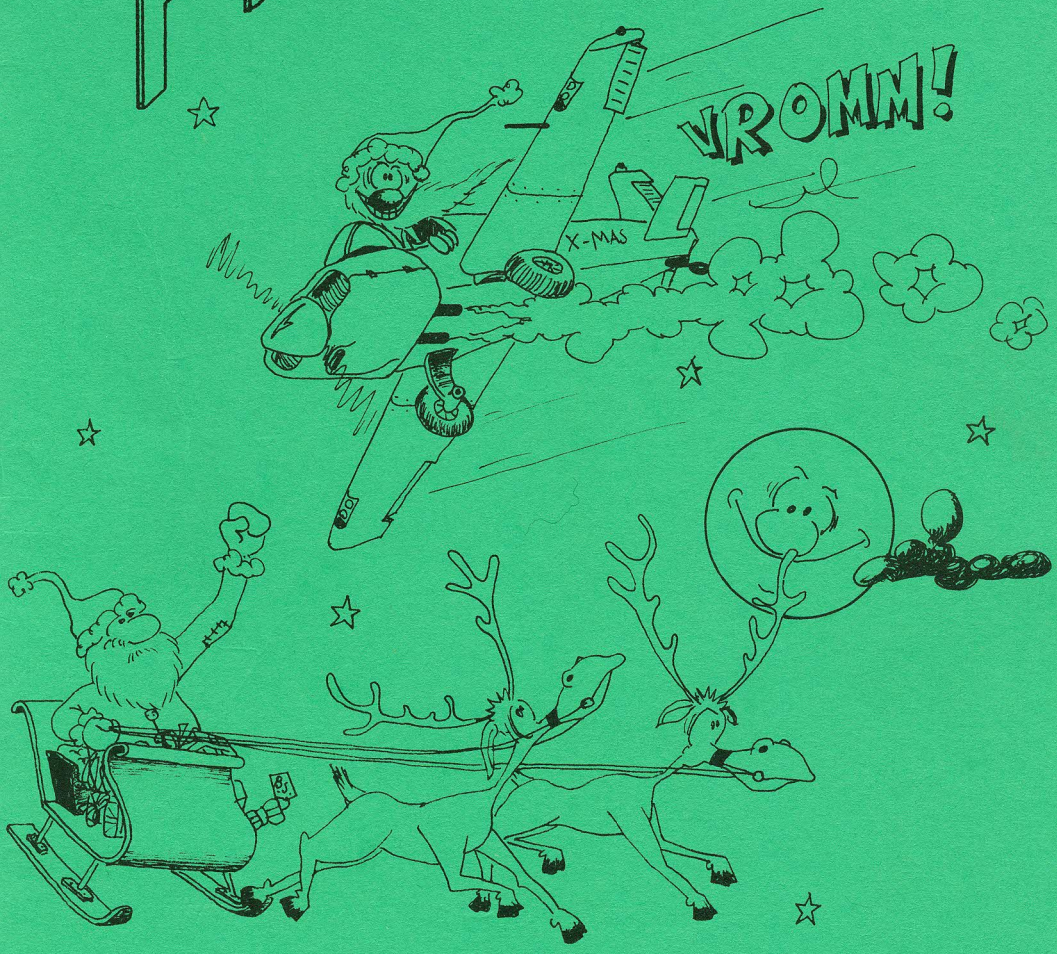

PROPELLERBLADET

Organ för FFV Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare:

Karl Gardh

I redaktionen ingår:

Styrelsen

Föreningens styrelse:

Ordförande:
Karl Gardh, Anders Johanssonsgata 22K, 732 00 Arboga, 0589/13914

V ordförande:
Roland Rehnbäck, Iduns Väg 6, 723 55 Västerås, 021/20630

Kassör:
Rolf Olsson, Turedalsgatan 42, 732 00 Arboga, 0589/13548

Sekreterare:
Åke Tedesjö, Bakbordsvägen 14, 724 76 Västerås, 021/354406

KFUM-KFUK repr:
Ingrid Pettersson, Stångjärnsgatan 25, 724 73 Västerås, 021/353327

Ledamot:
Åke Rinneby, Trappstigen 44, 791 32 Falun, 023/14334

Suppleant:
Bengt Svensson, Skogslundsvägen 4, 732 00 Arboga, 0589/13214

Suppleant:
Leif Larsson, Gaffelgatan 10, 724 76 Västerås, 021/352022

1989 års medlemsavgift 30:- (Trettio kronor)
Postgiro 340204-7
Flygförvaltningens Verkstadsskolas Kamratförening

Hej alla FFV:are! Åter stundar den helg som bl a medför att propellerbladet dimper ner i brevlådan, förhoppningsvis före jul i år som vi i redaktionen eftersträvar. Det gångna året har väl inte i FFVK sammanhang medfört så många nyheter mer än att vi haft en kamratträff och i samband därmed till KFUK-KFUM överlämnat den utomhusarmatur som föreningen skänkt för utsmyckningen av Lövudden kapell. Armaturen är konstruerad och tillverkad av Erik von Köhler och bara det gör att i varje fall vi FFV:are vet att det är kvalite och precision i varje bit. Tack Erik och 6336 Leif Larsson - som bistod Erik vid slutmonteringen - för det fina jobbet.

Kamratträffen hölls vid Lövudden för första gången sedan skolans flyttning till Hässlö. Trots det lite gråa vädret blev det en mycket lyckad träff med ett 90-tal deltagare och flera klassträffar. Lövudden/Johannisberg är ju trots allt den naturliga träffpunkten vid våra kamratträffar.

Arbetsgruppen för dokumentationen av vår skola har nu på allvar kommit igång. Låt oss alla hjälpa till med detta jobb genom att svara upp på gruppens frågor.

Slutligen tackar vi Lars-Erik "Mandel" Larsson för hans insatser och hälsar 4825 Åke Rinneby - arbetsgruppens "språkrör" - välkommen in i FFVK styrelse.

Till sist får vi önska alla FFV:are en riktigt GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR!

Styrelsen

Tiden går....

Visst är det konstigt hur olika man ser på tidens gång. Om man tittar framåt går den sakta, tittar man bakåt går den fort. För trettiotre år sedan, då jag gick på FFV verkade femtioårsdagen så avlägsen, men nu då jag fyllt mina femtio, verkar det vara som i går som jag levde på Johannisberg och Lövudden.

Kanske det är så enkelt att man bara kommer ihåg de lyckliga händelserna när man blickar bakåt, och att det är därför som ungdomstiden verkar ligga så nära inpå. I varje fall har vi en underbar förmåga att förtränga det som inte var så trevligt. "Tiden läker alla sår" heter ju ett gammalt ordspråk. Och när vi säger att "det var bättre förr" beror det säkert på att vi bara kommer ihåg det vi vill.

Hur var det förresten på den tiden, tyckte man inte också att femtioåringar var gamla gubbar som var skröpliga på alla vis? Att dom var mjuka i huvudet? I dag vet man bättre: vi "gamla" mår bra och är kloka och förståndiga, men ungdomen är slapp och okunnig...

Att åren blivit ganska många sedan tiden på FFV bevisas när man tittar på sina barn: minsta barnet är nu äldre än man själv var när man började skolan. Men trots detta är minnena från skolan och elevhemmen ännu starka, nästan påträngande. Man minns den underbara gemenskapen och kamratandan bland grabbarna som kom från hela Sverige, man minns lärarna och deras fantastiska förmåga att lära oss allt nytt, man minns den fina stämningen som elevhemspersonalen skapade, där deras kristna grundsyn på ett finstämt sätt gav oss pojkar en trygghet som vi haft nytta av många gånger senare i livet.

Egentligen är det väl till och med så att det viktigaste vi har fått med oss inte är de formella kunskaperna i matematik, radarteknik, verktygslära, engelska osv, utan helt andra och djupare kunskaper och värderingar.

För mig har nämligen det första halvårets filande betytt mer än kunskapen att hantera en fil: det lärde mig att vara uthållig och noggrann. På samma sätt har jag upplevt att de faktiska kunskaperna från lektionerna för länge sedan har försvunnit, men kvar finns förmågan att lyssna på den som vet mer. Jag fick också lära mig respekt för andra och deras åsikter, också det kunskaper som har hjälpt mig senare i livet.

Men mest av allt tror jag att elevhemstiden har danat oss gamla elever i FFV. Det var verkligen hem i ordets rätta bemärkelse. Med Molle i spetsen lyckades elevhemspersonalen att skapa en miljö som på lämpligt sätt fostrade oss pubertetsynglingar. Man fick lära sig ordning och reda, att sköta sig och sina persedlar, att passa tider osv. Man fick lära sig att brott straffades - visserligen bara med permissionsförbud, potatisskalning eller liknande, men som ändå gav en fingervisning om att man skall ta ansvar för sitt handlande.

Men viktigast av allt var den kärleksfulla omsorgen om alla grabbars väl. Trots att jag inte med bästa vilja kan betrakta mig som religös är jag oerhört tacksam för att det var KFUM med sin kristna förankring som ledde elevhemsverksamheten. Jag är lika tacksam för att det var Erik Tunås och David Molin som representerade KFUM och ledde verksamheten vid elevhemmen på Johannisberg och Lövudden; bättre föredömen kan man inte tänka sig!

5524, Valle

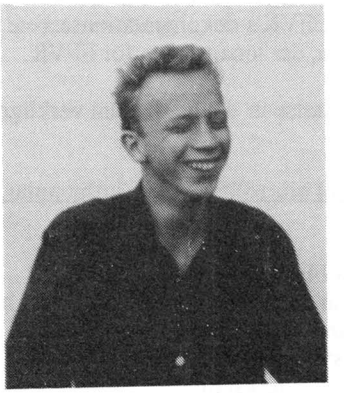

Mitt livs historia, del 2.

Nyss hemkommen från årets kamratträff sätter skrivklådan in. Det är nog ett slags allergi.

Förra gången jag skrev var för nästan exakt 2 år sedan.

Följande har hänt sedan dess:
I maj 1987 flyttade jag från IBM's serviceskola till IBM's kundutbildning. Under sommaren och hösten gick jag en komprimerad grundutbildning för säljare och systemmän.
Efter att ha gått en del kurser som jag senare skulle hålla själv, var jag så klar för att jobba med kursmaterial och därefter genomföra min första kurs.

Men så.... slog blixten ned..

..den 10 november 1987.

Jag fick ett erbjudande att börja jobba på MONITOR ADB-utveckling AB, ett företag i DataLogic-gruppen, som även omfattar TechnoLogic.
MONITOR sysslar med utbildning för IBM-kunder och med en del konsultverksamhet.
Jag tog chansen.
Den 15/2 -88 började jag där efter mer än 21 år på IBM. Det kändes svårt att byta, men ... det gick.
Fördelen med att byta jobb är att nu kan jag be min nye arbetsgivare om stödannons för FFVK's dokumentationsarbete.
Så byt jobb ofta, det lönar sig,.... för FFVK.

Till sist en berättelse ur det hårda men verkliga livet.

Hur man snabbt blir (ö)känd och (im)populär.

Jag började på FFV hösten 1961.
Första lovet var AllHelgon-helgen. Efter att ha varit hemma hos mor och familj i Skåne återvände en restrött 6146 Nilsson till skolan. Och det var måndag igen.
Det fanns ett system på skolan för att få extra lediga dagar som byggde på antal olycksfria dagar i verkstan.

Vad jag minns är att antalet dagar var ganska stort, vilket gjorde att förväntningarna på extra ledighet också var stora.
DÅ slog hammarskaftsspöket till. Med god hjälp av 6146 Nilsson.
Inne i snickeriet höll jag på med skaftet till den fina hammare, vars huvud i metall skulle pryda den träbit jag höll på att kämpa med.
Vi hade fått skarpa tillsägelser om hur kutterhyveln skulle användas, träbitar kortare än 30 cm fick inte köras i maskinen.
Eftersom jag var för trött för att hyvla för hand, tog jag chansen och körde genom min träbit och föste på med höger hand.
Det sa nog "splash" och sedan blev det rött överallt.
Det röda visade sig vara blod och kom från ett ställe på mitt pekfinger, där det nyss längst ut hade funnits en bit till.
Antalet olycksfria dagar 0-ställdes och därmed chansen till extra ledighet.
Jag fick åka till sjukhus för hudtransplantation (man flyttade hud från biceps insida).
Med bultande pekfinger återfördes 6146 Nilsson till elevhemmet, blek, känd (stjärna över en dag) och föga populär.
Pekfingret på höger hand är c:a 1 cm kortare än det vänstra och det påminner mig då det behövs om vad som kan hända om man inte följer givna instruktioner.

6146 Nilsson (Torsten)

PS. Det blev lite pengar till dokumentationsarbetet. DS.

IBM UTBILDNING

Lärarledd utbildning för IBM stordatoranvändare

MONITOR ADB-Utveckling AB *sysselsätter idag 15 heltidsanställda instruktörer/konsulter. Vi utbildar samtliga kategorier av datapersonal som sysselsätts i en IBM stordatormiljö:*

Operatörer, nätverksövervakare, programmerare, systemerare systemtekniker *etc. Givetvis finns både grundläggande utbildning och fortsättningskurser och inom vissa områden även seminarier.*

VSE VM MVS NETVIEW VTAM CICS IMS COBOL VSAM DL/I DB2

Våra schemalagda kurser genomförs i ljusa, trevliga och speciellt anpassade lokaler som finns i centrala Stockholm. Under 1988 räknar vi med att genomföra c:a 10.000 elevdagar vilket innebär att flera tusen elever passerar genom våra dörrar.
Företagsintern utbildning är givetvis ett alternativ till den schemalagda utbildningen.

Under de sju år som vi verkat har vårt företag fått större och större förtroende och vår kundkrets ökar stadigt. För att bibehålla och förstärka vår goda kvalitet har vi i våra lokaler en datahall med IBM stordator, kringutrustning och de flesta av de produkter som ingår i vårt utbildningssortiment.
Våra instruktörer har mångårig erfarenhet av databehandling och flera har 10 -15 års erfarenhet av utbildning . Internt jobbar vi kontinuerligt med kunskapshöjande aktiviteter.Våra utbildningsmetoder förändras och anpassas givetvis till marknadens och teknikens nya krav och möjligheter.
Vi ser det som vår styrka att själva utveckla och skriva våra kurser. Till vår hjälp har vi modern datateknik för framställning av kursdokumentation och bilder.
Vårt kursprogram innehåller 60 talet kurstyper fördelade på ett 100-tal tillfällen per termin.
Slå oss en signal så skickar vi Dig ett exemplar.

MONITOR
ADB UTVECKLING AB

Hälsingegatan 2 113 23 Stockholm Telefon 08 300710

- ett DataLogic-företag -

Kamratträffen den 5 juni 1988

Årets kamratträff med föreningens årsmöte var förlagd till Lövudden i sin helhet, eftersom Johannisbergsskolan inte längre är aktiv.

En avstickare gjordes dock till nya flygteknikcentrum på Hässlö, för dom som önskade, där Birger Eriksson välvilligt ställde upp och visade anläggningarna.

Dagen började annars med det nu traditionsenliga korumet, som naturligtvis hölls av David Molin i det fina KFUK-KFUM:s kapell.

Den sedvanliga minnesutställningen, nu rikligare än någonsin, var uppställd i årsmöteslokalen.

Den sedan länge motsedda gåvan till Lövuddens kapell, en utomhus-armatur konstruerad av Erik von Köhler byggd av densamma tillsammans med 6336 Leif Larsson, skulle nu överlämnas. Armaturen, som var monterad på plats alldeles framför den nya receptionen, överlämnades av föreningens ordförande Karl Gardh. Mottagare var chefssekreterare för KFUK-KFUM Nils Björkholm, som i sitt tacktal betonade de samband som finns mellan oss. Sedan var det dax att ta plats för årsmötet.

Årsmötesprotokollet följer här nedan i sin helhet, så att alla kan ta del av vad som sägs och beslutas i vår förening.

Dagen avslutades som alltid med en gemensam middag som Lövuddens husmor Ingrid Pettersson hade dukat fram.

Innan vi skildes åt för den här gången tackade Roland Rehnbäck Ingrid för den vällagade och välsmakande maten och önskade alla på återseende om två år.

PROTOKOLL FÖRT DEN 5 JUNI 1988 VID FLYGFÖRVALNINGENS VERKSTADSSKOLA KAMRATFÖRENINGS (FFVK) ÅRSMÖTE PÅ LÖVUDDEN.

§ 1. Mötet öppnades av styrelseordföranden Karl Gardh, som hälsade de ca 50 mötesdeltagarna välkomna.

§ 2. Dagordningen upplästes av ordf, vilken årsmötet godkände.

§ 3. Till årsmötets ordförande valdes enhälligt 4219 Gunnar Wikström.

§ 4. Till sekreterare valdes 5858 Åke Tedesjö.

§ 5. Till att justera årsmötets protokoll valdes 5660 Anders Rönnbäck och 4802 Bengt Björk.

§ 6. Kallelsen till årsmötet har dels annonserats i Propellerbladet och dels utsänts till medlemmarna personligen. Årsmötet förklarades vara stadgeenligt utlyst.

§ 7. Styrelsens verksamhetsberättelse för tiden 1986-06-01 tom 1988-06-04 lästes upp av ordf.
Kassarapporten för tiden 1986-03-30 tom 1988-03-30 föredrogs av kassören Rolf Olsson.

Verksamhetsberättelsen och kassarapporten godkändes av årsmötet.

§ 8. Revisorernas berättelse lästes upp av revisor 4814 Eine Clasen. Eine berömde kassörens arbete och den ordning som råder i föreningens kassa.
Revisorerna föreslog att styrelsen beviljas full och tacksam ansvarsfrihet för tiden som revisionen omfattar.

§ 9. Årsmötet beslutade enligt revisorernas förslag om full och tacksam ansvarsfrihet för styrelsen.

§ 10. Till styrelseordförande för en period om två år omvaldes Karl Gardh.

§ 11. Pga att styrelseledamoten Lars-Erik Larsson hade avsagt sig uppdraget, gjordes ett fyllnadsval.
Till Lars-Eriks ersättare valdes 4825 Åke Rinneby på två år.
Till ordinarie styrelseledamöter på fyra år valdes:
Roland Rehnbäck, omval.
Åke Tedesjö, omval.

§ 12. Till KFUK-KFUM:s representant i styrelsen valdes Ingrid Pettersson, omval (tvåårs period).

§ 13. Till styrelsenssuppleanter för två år valdes:
Leif Larsson, omval.
Bengt Svensson, omval.

§ 14. Till revisorer för två år valdes Eine Clasen och Arne Brahm (omval), samt till suppleanter för två år Arne Yngvesson och Billy Keijser (omval).

§ 15. Till valberedningen valdes Bengt Björk och Erik Färnlöf (omval), med Bengt Björk som sammankallande.

§ 16. Medlemsavgiftens storlek.
5321 Lars Rydje begärde ordet och pläderade för en allmän höjning av medlemsavgiften för att täcka kostnaderna för bl a dokumentationsarbetet.

5716 Rolf Olsson menade att idag är det ca 250 medlemmar som inte betalar avgiften, och att det sannolikt skulle bli mycket svårare att driva in en högre avgift. Rolf påminde också om att det enligt ett tidigare beslut är sagt att icke betalande medlemmar skall ändå betraktas som fullvärdiga medlemmar.

Frågan om medlemsavgiften sköts vidare till punkten övriga frågor.

§ 17. Inga förslag från styrelsen förelåg.

§ 18. Inga förslag från medlemmarna förelåg.

§ 19. Övriga frågor

4825 Åke Rinneby redogjorde för dokumentationsgruppens arbete. Tre inriktningar förslogs: 1: Fakta om skolan 2. Fakta om elevhemmen och 3. Historier, upptåg, händelser m m. Åke efterlyster mera stoft från alla t ex fotografier, samt hjälp med teckningar. En lämplig frågeprofil måste utarbetas, flera förslag om hjälp har inkommit.

5822 Ruben Hansson undrade om intresse finns hos Flygförvaltningen för vårt arbete, och i så fall om vi kan räkna med bidrag eller hjälp. Ordföranden menade att för Flygförvalningen är skolan ett avslutat kapitel, och vi kan därför inte påräkna oss något stöd. Beträffande det ekonomiska kring dokumentationsarbetet, hur pengarna skall indrivas osv diskuterades livligt.

5879 Åke Hännestrand tyckte inte pengarna skulle vara något problem, när vi har 600 betalande medlemmar. Han föreslog en uttaxering på 100 kr/år tills arbetet var färdigt.

6336 Leif Larsson tyckte att dokumentationen skall säljas i förskott, för att pengarna skall finnas när vi behöver dem.

5857 Ove Willingskär föreslog att arbetsgruppen skulle specificera kostnaden, och därefter bestämma avgiften per medlem.

5746 Rolf Olsson sade sig vara beredd att på inbetalningskortet för medlemsavgiften vädja om ett bidrag säg 70 kr.

6336 Leif Larsson föreslog en medlemshöjning i två år.

5524 Roland Rehnbäck ville inte stödja en ökad medlemsavgift, utan föredrog en frivillig bidragsmetod.

4802 Bengt Björk trodde att vi tappar betalande medlemmar om en generell höjning görs.

4814 Eine Clasen instämde med Bengt, och föreslog dessutom att dokumentationen skall delas ut gratis till alla medlemmar.

5321 Lars Rydje tog tillbaka sitt förslag om en allmän medlemsavgifts höjning. Han uppmanade alla att visa sin givmildhet, och gick i täten med att direkt överlämna 100 kr. Denna spontana reaktion gav inte mindre än 1.800 kr i frivilligt bidrag från mötesdeltagarna.

6146 Torsten Nilsson uppmanade alla att försöka att få företaget där man arbetar att ge bidrag gärna i form av annonsbidrag till vår tidning Propellerbladet.

Efter dessa inlägg var årsmötet mogna för att besluta följande:

- Medlemsavgiften för nästa tvåårs period skall vara oförändrat 30 kr/år.
- En frivillig bidragslinje skall tillämpas för att täcka arbetsgruppens utgifter för dokumentationsarbetet.
- Arbetet med dokumentationen skall gå vidare enligt arbetsgruppens uppgjorda riktlinjer.
- Arbetsgruppens sammansättning omvaldes med Åke Rinneby som sammankallande.
- Målsättningen skall vara att dokumentationen skall vara färdig till nästa årsmöte 1990.

Åke Rinneby överlämnade 1.000 kr till David Molin som ersättning för det utomordentliga arbetet med dokumentationen.

Efter förslag från Roland Rehnbäck beslöt årsmötet att styrelsen får i uppgift att tillskriva alla icke betalande medlemmar. Roland föreslog också en upptryckning av alla utgivna Propellerblad i bokform.

Ove Willingskär tyckte att det var dubbelarbete med tanke på dokumentationsgruppens arbete.

Styrelsen fick i uppdrag att komma med förslag.

Åke Hännestrand föreslog att vi alltid använder oss av våra medlemsnummer, vilket skulle underlätta för oss alla att identifiera varandra.

Lars Rydje förslog att flytta årsmötet till en lördag, för att bereda övriga familjemedlemmar större möjligheter att hitta förströelser. Styrelsen fick i uppdrag att diskutera frågan vidare.

Karl Gardh visade upp en vacker träskål, som har skänkts av 6057 Peter Steffl. Skålen överlämnades till Erik von Köhler, för hans nedlagda arbete med belysningsarmaturen. Nämnda armatur överlämnades strax före årsmötet till KFUK-KFUM. Armaturen med stolpe sattes på plats före överlämnandet, som gjordes av styrelseordförande Karl Gardh till chefssekreterare för KFUK-KFUM Nils Björkholm.

§ 20. Ordförande Gunnar Wikström avslutade årsmötet med att tacka styrelsen för nedlagt arbete.
Styrelseordföranden Karl Gardh tackade alla för deltagandet på årsmötet.

5858 Åke Tedesjö

Det här årets Propellerblad har gått ut till 852 adresser. Eftre påminnelse har 586 medlemmar betalat medlemsavgift för 1987 och 588 st för 1988. Till detta kommer 41 st ständiga medlemmar. De elever som glömt får även detta år en påminnelse på inbetalningskortet. Fd lärare och elevhemspersonal påminns ej men får naturligtvis gärna betala i alla fall.
Till Dokumentationsfonden har hitils influtit 19470 kr, inklusive de 1800 som lämnades under årsmötet. Mer pengar behövs och även i år önskas ett extra bidrag för att kunna trycka slutresultatet av dokumentationsgruppens arbete.
RO

58:ornas jubileumsträff den 4 juni

Tänk vad trettio år går fort! Här stod vi åter på Lövudden, intill Mälarens strand, och försökte placera alla kända ansikten till rätt namn och elevnummer. Jag måste erkänna att det tog en liten stund innan alla föll in på sin rätta plats.

När jag under våren gick ut med ett förslag på en jubileumsträff i Västerås i samband med vår kamratträff, var jag lite osäker på om intresset var tillräckligt stort, eftersom årgång 58 inte hade varit särskilt bra representerat på våra kamratträffar. Anmälningarna var få i början, men sista veckorna före träffen fick jag många telefonsamtal där vederbörande sa "visst tusan kommer jag på lördag".

Vi var tjugosex av fyrtionio som mött upp denna lördag, vilket måste anses vara ett bra resultat. Klart var att vi dominerade kamratträffen. Från Luleå i norr till Falsterbo i söder hade man rest för att dels återse gamla skolkamrater och dels för att titta på den miljö där vi tillbringade två år av vår tonårstid.

Det var märkligt vad väl man kände varandra redan efter en stund, trots den långa tid som gått sen sist. De karaktärisktiska dragen fanns kvar.

- Svensson var lika talförd nu som då, det var bara namnet som var ett annat, nämligen Willingskär.

- "Professorn" med sina lika försynta faktakommentarerna som alltid.

- Tage med sin härliga västgötadialekt.

Jag nog skulle man kunna fortsätta att exemplifiera så här för de flesta av oss.

Vad gjorde vi nu på våran jubileumsträff?
Ja vi började med att bekanta oss med varandra på stående fot utanför matsalen på Lövudden. Därefter begav vi oss på en rundvandring. Elevhemmen på Lövudden betittades, där vi väl kände igen oss trots en del förändringar.

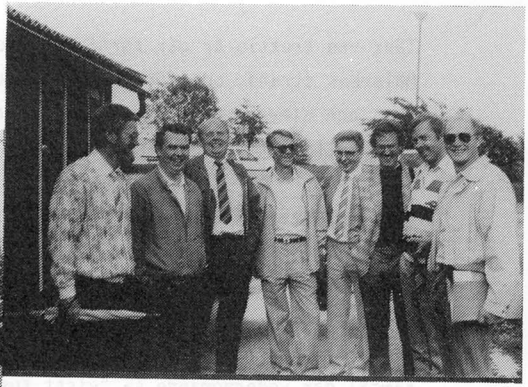

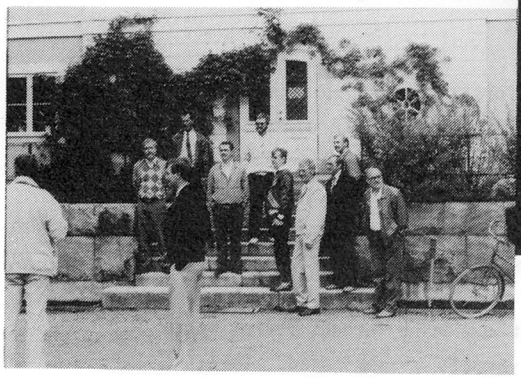

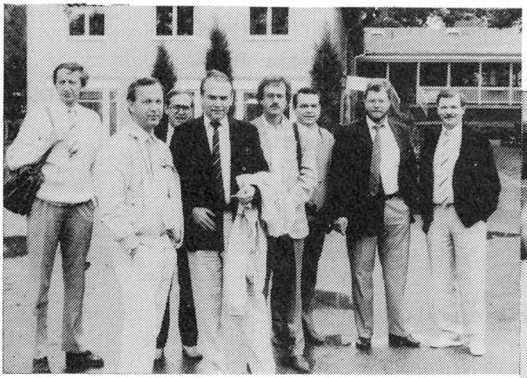

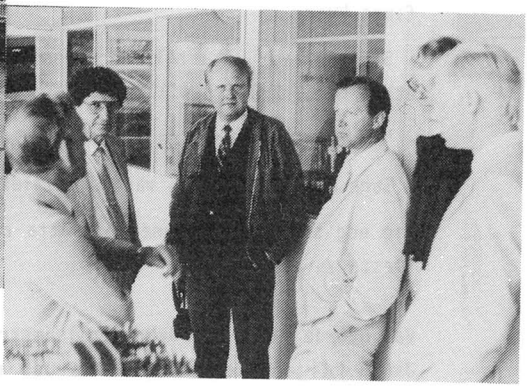

En promenad upp till Johannisbergs Herrgård var bara ett måste. Det var lite svårt att känna igen sig efter en del ombyggnader. Källarvåningen överraskade många, där det nu var en mysig gillestuga med valv. I övrigt är mycket av charmen kvar, stora rum med högt till tak. För närvarande används herrgården för kursverksamhet av ett språkinstitut.

Efter denna lilla utflykt, återvände vi till Lövudden där kaffet stod dukat. Vi var några som hade tagit fotoalbumet med, som under stor munterhet beskådades. Det var alltid någon av oss som hade sanna kommentarer till bilderna. Ja nog var minnena kvar hos oss alla, och en del hade ett helt fantastiskt fjärrminne.

Några timmar senare träffades vi på restaurang Klippan för fortsatt pratande, och framför allt för en gemensam middag. Nyfikenheten var stor bland oss alla, över vad vi var och en höll på med nu för tiden och hur livet i allmänhet hade gestaltat sig.

På allmän begäran startade vi en "talarkedja" där alla fick berätta om sig själva. Det var verkligen intressant att höra alla livsöden. Att en FFV:are är en synnerligen initiativrik person visste vi förut, men att så många olika sidor fanns var en överraskning. Jag skall inte här gå in på de olika livshistorierna, men jag kan säga att allt från kaptenen uppe i luften till grönsaksdirektören på det jordnära planet var representerat.

Efter hand tog dansmusiken överhand och samtalen fick fortsätta i allt mindre grupper till långt in på natten. Vi skildes inpå småtimmarna och var helt överens om att snart igen samlas till träff. Hur snart beror på var och en av oss. Jag lovar att ställa upp igen när ett tillräckligt stort intresse finns. Kanske om tio år, fyra år eller varför inte redan om två år när Västerås är rustat till tänderna för fest, nämligen sitt tusenårsjubileum.

Väl mött när det än blir.

Det var vi som var där:

5806 Kenneth Borgström
5811 Hans Ekman
5813 Börje Eriksson
5816 Mats Eriksson
5817 Berth Frisell
5818 Erik Genestrand
5822 Ruben Hansson
5823 Willy Heil
5824 Anders Hoffling
5826 Åke Hännestrand
5827 Ronny Idoffsson
5833 Torbjörn Johansson
5834 Tage Tuvheden
5836 Ejlert Josefsson
5837 Hans-Olov Falk
5838 Rolf Karlsson
5840 Roine Larsson
5841 Lars-Erik Larsson
5846 Hans Nordberg
5847 Åke Nowén
5848 Stellan Olofsson
5851 Evert Lövdin
5852 Tore Nilsson
5857 Ove Willingskär
5858 Åke Tedesjö
5860 Bjarne Wallström

Om fribiljetter - ett initiativ

Året var 1961. De nya eleverna, "ettorna", hade anlänt och installerat sig på Johannisberg, den gamla herrgårdsbyggnaden. Ett par veckor in på den nya terminen valdes elevråd. En av den nya årgångens elevrådsledamöter var 6156 Peter Sjöberg. Denne tog sitt nya ansvar på fullt allvar. "Vad kan jag i denna min nya egenskap göra för mina kamrater?" Ungefär så torde han ha frågat sig. Och så fick han IDEN. Utan att fråga någon till råds tog han reda på vem som var chef för Folkets hus och Folkets Park i Västerås och sökte upp densamme, berättade för honom om FFV-elevernas dåliga ekonomiska situation och deras belägenhet i övrigt, fjärran från föräldrahem och anhöriga, och föreslog att han och hans kamrater på Johannisberg och Lövudden skulle erhålla fribiljetter till de danskvällar som anordnas på Folkets Hus!

Det berättas att Adolv Andersson, så hette vederbörande - observera att han var noga med att hans förnamn stavades med "v", inte "f" - blev enormt förvånad. Men efter att ha tagit sig en funderare på saken ringde han upp elevhemsföreståndaren och sade att en bunt "friplåtar" skulle översändas. Eleverna skulle få avhämta sådana men bara till onsdagskvällarna i Folkets Hus. Dessa var nämligen rätt glest besökta och vi skulle försöka med det här nya greppet som efter en tid skulle utvärderas.

Varje biljett skulle förses med innehavarens nummer och namn. Det var som någon slags kontroll. Det gick en tid och så utvidgades förmånen att gälla också lördagskvällarna! Man torde inte behöva påpeka att tillfredställelsen bland eleverna var stor! Det här var höst- och vintersäsongen. Så kom våren och Folkets Park slog upp sina portar. Utan att någon begäran från elevernas sida utsträcktes förmånen av gratisbiljetter att gälla alla danskvällar också i Folkets Park! I synnerhet eleverna i klass 2 torde ha varit medvetna om värdet av denna förmån! De började hålla efter övriga elever angående klädseln! Om någon kom slarvigt klädd till Folkets Park ombesörjde de äldre eleverna vederbörandes utkastande! Kavaj, krage och slips var obligatoriskt - annars åkte man ut! Utan förbarmande!

När den mäktige Adolv Andersson en gång av någon anledning kom på besök i något ärende till Lövudden stegade jag fram till honom och tackade å elevernas vägnar för den förmån, som pojkarna fick komma i åtnjutande av. Jag glömmer aldrig vad han svarade. Orden föll ungefär så här: "Det är i stället vi som ska tacka! Dessa grabbar höjer standarden på vår publik! De uppträder alltid mönstergillt, är snyggt och propert klädda och är en tillgång för oss! Det var ju ljuv musik för en elevhemsföreståndare att få lyssna till sådana tongångar!

Det här med fribiljetter pågick några år. Att det tog slut berodde på att Adolv Andersson blev uppvaktad av representanter för kommunens vanliga skolor med begäran att också de eleverna skulle få fribiljetter. Motiveringen lär ha varit ungefär följande: "Vår belägenhet är ju mycket sämre än FFV-elevernas! De får mat och uppehälle gratis och fickpengar dessutom! Våra föräldrar får betala allt sådant och när vi ska ut och roa oss får vi tigga pengar av dem! Vi kräver rättvisa!" Det var givetvis uteslutet att alla sta´ns skolor skulle erhålla fribiljetter, så rättvisan skipades på det sättet att FFV-elevernas friplåtar drogs in! Men det var med uppriktigt beklagande som detta meddelades oss!

Det skulle vara intressant att veta vilket år som denna förmån drogs in. Jag har ingen anteckning därom. Skriv ett vykort Du som vet besked!

Vad man så här efteråt har anledning ångra är att Peter Sjöberg aldrig fick något riktigt tack för sin bedrift att utverka fribiljetter! Han torde ha erhållit en fin medalj! För det var beundransvärt av en ung kille att helt frimodigt uppsöka en av kommunens höjdare och begära fribiljetter! Nu kan vi bara så här långt efteråt ge uttryck för vår stora beundran och sända ett flertal årskullars varma tack för hans beundransvärda bragd!

David Molin

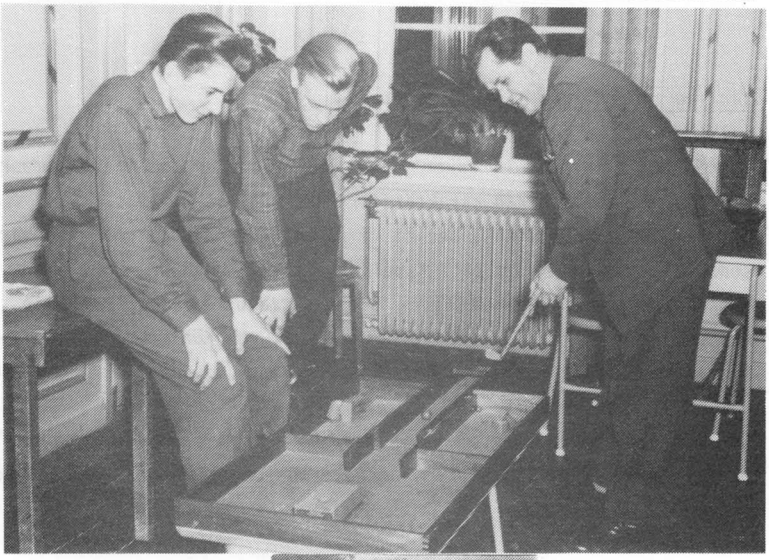

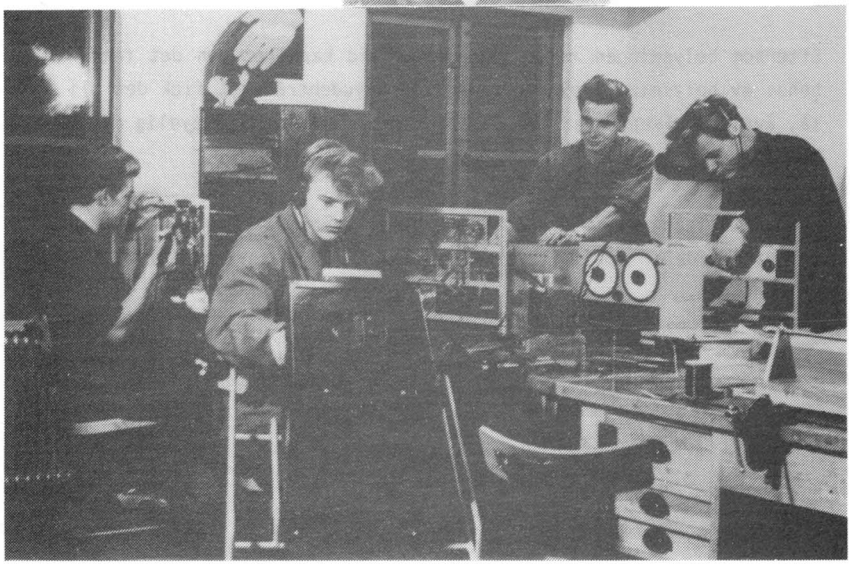

När jag tog Fil mag eller historien om lampan

Vilken lampa, undrar ni säkert. För mig existerar det många lampor men bara en som jag kan karaktärisera som LAMPAN.
Som ni säkert inte minns, beslöt vi på ett årsmöte för många månvarv sedan att skänka något till Kapellbygget på Lövudden. Efter många långbänkar kom vi fram till en utomhusarmatur som helst skulle designas och eventuellt tillverkas av Erik von Köhler. I fortsättningen vanvärdigt förkortad till EvK.

EvK som gjort många lampor i sin dar, bl a lampetterna i vår matsal på Lövudden, kände sig hedrad, accepterade och gick till verket med sedvanlig precision.

Under ritandet och modellandet växte armaturen både i omfång och höjd till en dito stolpe. Tillverkad i "beständiga material" som koppar, mässing, ek och annat ädelt. Som ni förstår växte även "värdet" på gåvan. Och som varande "gurka" och suppleant i styrelsen fick jag uppdraget att bistå EvK med en hjälpande hand.

För att slutgiltigt bestämma utförande och storlek, behövde vi veta placeringen. Därför mötte vi ett par gånger kapellets arkitekt Rune Johansson, KFUM-KFUK's styrelse och Erik Tunås som naturligtvis hade ett ord med i laget.

Eftersom belysningen redan var ordnad vid kapellet och det fanns behov av belysning i planteringen vid huvudentrén, så fick det bli så, även om släktskapet med kapellet inte framgår i så tydlig dager. Men form och takprofil är faktiskt Kapellet i miniatyr.

EvK satte igång att med skolans maskiner svarva, fräsa och borra en del vitala delar samt tillverkning av mallar och verktyg för plåtbearbetningen.

Efter diverse inköpsresor och hantlangningshjälp hemma i EvK's gick luften ur oss när vi märkte att vi inte skulle hinna klart till Kamratträffen -86.

Då vi framåt vintern skulle dra igång igen blev först EvK justerad i ryggen och sedan "den hjälpande handen" för en likartad åkomma. "Men två krokiga ryggar arbetar bättre än en rak" eller hur det nu var. Nåväl, om ni skulle få gissa på hur lamptaket av tårtbitar i koppar är ihopfogade så skulle ni nog som varande FFV-are nog gå på en "nit". Vi har nämligen byggt det som ett modernt flygplan. Med epoxi-lim infärgat som koppar. Fast en och annan liten nit kunde vi inte låta bli för säkerhets skull. Ekstolpen är faktiskt förfärdigad av ett Carl Malmsten-snickeri, ägt av Västeråstandläkaren Sven Olofgjörs.

Det blev naturligtvis ett väldigt jobb på slutet för att hinna till K-träffen -88 och KFUM-KFUK's jubileum på Lövudden.
På slutet blev det nödvändigt att ta till en semestervecka som övergick från enskift till tvåskift per dag. Sista lördagen blev nog 25 timmar lång med garaget fullt av putsande och filande styrelsemedlemmar (som tur är går färdigheten att fila inte ur kroppen i första taget) som då och då ringde hem och anmälde uppskjuten hemresa. Nåväl ordf K Gardh och jag fick den på plats i ficklampans sken vid 23-tiden.

Tro det eller ej men till K-träffen på söndagen stod LAMPAN där den skulle och kunde överlämnas under högtidliga former till KFUM-KFUK's ordf Björkholm av styrelsen, Erik von Köhler med familj och inte minst många FFV-kamrater.
Två veckor senare invigdes den vid jubileumet och man kan nu påstå att det blev en lysande lampa.
Jag säger som försäljaren. Den bör ses och helst lysande.

"Den hjälpande handen"

6336 Leif Larsson

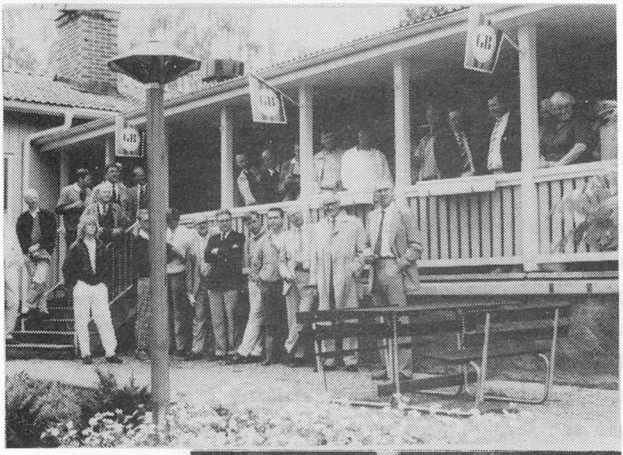

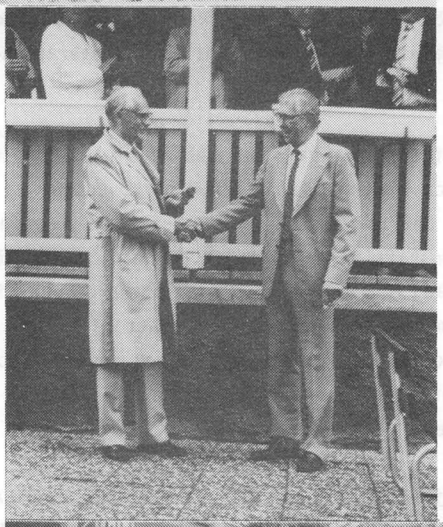

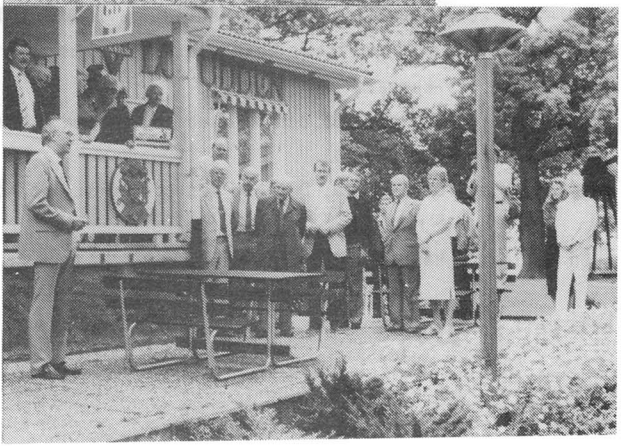

USA-UPPLEVELSER

Kanske kommer ni ihåg ett magasinsprogram i TV som gick i början på 80-talet och som handlade om upphandlingen av en ny lågspanings-radarstation till Svenska försvaret. Striden stod den gången mellan Ericsson och ITT Gilfillan.
Det var i alla fall denna affär som blev upptakten till undertecknads tillfällen att besöka USA och närmare bestämt Los Angeles.

Försvarets Materielverk behövde således hjälp med leveranskontrollen "over there" och vi var ett par stycken på dåvarande FFV Elektronik AB numera Telub Teknik AB som tillfrågades om vi var villiga att åka över på några år som platsrepresentant och tillika ansvarig för kvalitetskontrollen. En utav oss skulle således bosätta sig i Los Angeles och den andre skulle vara "back up" på hemmaplan och rycka in vid behov. Lyckligtvis blev det jag som blev "back up". Min kollega Roger är där på sjunde året nu och det hade nog blivit i längsta laget för mig.

Första besöket

Efter några år blev det då dax för mig att tillsammans med uppdrags-givaren för första gången anträda den långa resan till Los Angeles. Besöket denna gång gällde utbildning på leverantörens kontrollorgani-sation samt allmän bekantning med företaget. Jag minns att jag hade en vinterjacka på mig vid avresan från Arboga för det var -15°C kallt. Efter att krånglat sig igenom imigrationskontrollen (som egentligen är värd ett eget kapitel) och tullen kom vi ut i ungefär 25°C värme, väskor och handbagage gjorde att jackan måste hängas över axlarna. Taxikillen som för övrigt var färgad och körde med helt nervevade fönster undrade nog vad det var för svettiga påpälsade passagerare han fått i bilen. Gissa om det var skönt att slänga sig i hotellpoolen när vi kom fram till Hotell OCEANA som i fortsättningen blev mitt andra hem under de sammanlagt många månader jag bodde där.

Hotellet

Hotellet som ligger ett par hundra meter från beachen efter Ocean avenue vid Palisadernas Park i stadsdelen SANTA MONICA är ett lägenhetshotell för självhushåll, idealiskt för långliggare. Där finns allt man kan önska sig. Stor fin pool med 28^{0} vatten året runt, 2 rum och kök, TV med 13 kanaler, Tvättservice, egen garageplats i källaren och en mycket vänlig och hjälpsam personal. Pga tidsomställningen (9 tim skillnad) gick de första kvällarna åt till att försöka komma in i en ny dygnsrytm, men sedan åkte vi runt både kvällar och helger för att försöka se så mycket som möjligt. Och orkar man bara med så finns det otroligt mycket att se.

Bilen och trafiken

Jag vet att många av Pb läsare har varit över och upplevt samma som mej och jag tror nog att de håller med mig om att amerikanarna bygger bilar som är mycket komfortabla att köra och åka i. Och det kanske inte är så konstigt, de tillbringar betydligt mer tid i bilen än vi och tycker om att ha det lite ombonat. Los Angeles är ju också byggt för bilar, utan bil är man totalt låst, det finns i pricip inga andra kommunikationer. Det enda alternativet är taxi och några sådana räkningar skulle försvarets materielverk inte godta. Vid förättning i USA har man alltså rätt att disponera hyrbil för att kunna ta sig till och från jobbet.

Ibland önskar man att alla skulle få chansen att åka över till USA och lära sig köra bil. Inte för att de kör bättre, men de visar mer hänsyn och har mer tålamod. Visst finns det en och annan som har bråttom även där men jag skulle tro att får de några fortkörningar med rättegångar och dryga böter som följd, så lugnar de säkert ner sig. Trafiken där, är trots att den är intensiv, mycket lugnare än här hemma. Det tas betydligt mer hänsyn till varann vid utfarter, övergångsställen, filbyten osv. Det verkar som alla resonerade som att nästa gång är det min tur att försöka ta mig in i en stillastående fil. Trots att trafiken är så tät som den är på deras frivägar ser man mycket sällan trafikolyckor. Däremot är det påfallande många bilar som har skador på sidorna.

Sevärdheter

Under helgerna blev det ofta tillfällen till att åka och titta på olika sevärdheter och turistattraktioner. Det är egentligen bara att välja hur långt man vill åka.

En lördag morgon åkte jag och en kollega ner till Mexiko. Vi stack ner till en stad som hette Ensenada och låg ca 12 mil söder om gränsen. Tala om fattiga människor. Det var som att vända en hand så fort gränsen passerats. Bostäderna var ofta plåtskjul med massor av skräp och elände utanför. Halvklädda småbarn lekte i röran tillsammans med mer eller mindre vilda lössspringande hundar. Bilvrak rullade omkring på de oftast dåliga vägarna, och mitt i allt sammans klev uppklädda amerikanska turister omkring i högklackat och köpte souvernirer i de massor av småbutiker som låg tätt, tätt i centrum. Hotellen i stan var oftast kringbyggda med höga murar. Innanför var det palmer, bananträd, uppvärmda pooler och annan lyx, allt för att locka penningstinna amerikanska turister.

En av de amerikaner som jag hade att göra med på arbetet hade ett eget sportflygplan. Med honom var jag uppe och flög några gånger, och att se Los Angeles från den horisonten är en otrolig upplevelse. Där uppe ser man hur stor staden verkligen är. Vid ett tillfälle flög vi upp till en uppodlad öken ca 1 tim flygväg från LA. Det gick en enda spikrak väg rakt igenom öknen. Några hus på sidan om flygplatsens enda bana vittnade om det fanns liv där. Det var fruktansvärt hett när vi klev ur planet. Som tur var hade de en liten luftkondisionerad restaurang där vi intog en enkel lunch. På hemvägen tog vi vägen över Palm Springs, det är den stad där alla filmstjärnor och playboys har sina vinterhus. Jag försökte räkna alla golfbanor som låg i och omkring bebyggelsen men jag misslyckades för det gick inte och se var de började och slutade. för att inte tala om alla blå swimmingpooler som låg en eller ett par vid varje hus, det var tusentals.

Vid ett annat tillfälle åkte jag och min fru på en veckas semester till bl a San Fransisco vi tog kustvägen upp och stannade till vid "Hearst Castle" en fantastisk byggnad som tidiningskungen William R Hearst lät bygga och som vittnade om ett otroligt lyxliv bland 1930 talets filmstjärnor. I San Fransisco besökte vi de flesta kända sevärdheterna för att sedan fortsätta till Napa Walley, Californiens vinodlar distrikt. Vi var bl a till Falcon Crest som i verkligheten heter Spring Mountain. På de flesta vingårdar hade de sightseeing-tourer med avslutande vinprovning. På hemvägen tog vi vägen över Yosemite Nationalpark som även den var något i hästväg som mycket annat i USA.

Klasskillnader

På tal om fattiga och rika. I USA finns det verkliga klasskillnader. De flesta har det ganska bra, en vanlig arbetare klarar sig fint. Men de som inte har något jobb, eller inte vill jobba. De har ingenting. Utanför Hotellet ligger som jag nämde tidigare Palisadernas Park, en mycket fin park med alla sorters träd och buskar och promenadvägar. Den är till för allmänheten och från tidigt på morgonen till sena kvällen befolkas den av joggare av båda könen. Mitt bland dessa och vanliga flanörer lever de sk uteliggarna, de hemlösa, arbetslösa och andra utslagna. Det är ofattbart att se dessa många gånger ömkliga vrak släpa sig runt i parken. Barfota, trasiga kläder, otroligt "skitiga" går de runt i soptunnorna (som står utställda med jämna mellanrum) och letar mat som vanliga parkbesökare slängt. Så länge man går ut i joggingkläder är man så att säga säker, men går man ut i parken klädd i vanliga kläder blir man direkt tillfrågad om man har en dollar över. Till slut blir det ganska jobbigt så den vanliga klädseln vid motionspromenaden i parken blev för det mesta träningsoverallen.

Jordskalvet

En annan sak som hände därborta och som jag inte tror många svenskar har upplevt var ett rejält jordskalv. Det var torsdagen den 1/10 -87 det glömmer jag aldrig. Normalt började jag arbeta kl 08.00 på morgonen men just den har dagen skulle jag köra kvällsskiftet. Därför hade jag inte klockan på ringning utan hade för avsikt att sova tills jag vaknade så att säga, och det gjorde jag. Jag vaknade av att sängen gungade fram och tillbaks, liksom skakad av en jättehand. Det tog mig några sekunder innen jag fick klart för mig vad det handlade om. Jag minns att jag tänkte skall jag ligga kvar eller skall jag springa ut. För ett ögonblick såg jag synen av raserade hus och hotell i Mexico City, så det blev ut till varje pris. På vägen ut hörde jag en kvinna skrika "O, my God" upprepade gånger. När jag kom ut var de flesta hotellgäster redan ute och huvudskalvet var redan över (det varade ungefär 25 sek och startade kl 07.42). Kvinnor grät högljutt och männen som höll om sina kvinnor var allvarliga och tröstande. Jag kastade en hastig titt på poolen, den annars så spegelblanka ytan skvalpade så det stänkte från topparna. Ingentin synligt hade hänt med hotellet så jag gick efter ett par minuter in till min lägenhet. Då slog det mig "På med TV:en". Jag hade kanal 4 inställd och där pågick morgonnyheter. Deras studio ligger i Burbank strax utanför LA och bara några km från skalvets centrum. Där var det full uppståndelse. Två reportrar talade upphetsat i mun på varandra och uppmandade hela tiden folk från att inte åka till jobbet. De visste inte hur stora skadorna blivit på vägnätet och de visade omväxlande bilder och inslag från tidigare skalv där en friväg rasat samman. Dessemellan varnade de tittarna för det väntade efterskalvet som de visste skulle komma. Och rätt som det var kände jag "skalvet" komma, kl var då 07.49 och detsamma gjorde förstås de för de skrek upphetsat att "Her it comes every body under the desk" och sen dök de bägge två under skrivbordet medan puts och murbruk ramlade ner från Studiotaket. Den bilden blev sedan klassisk och visade i varenda nyhetskanal över hela USA i flera dagar. Som alla vet så blev visst dödssiffran 4-5. De flesta omkom av nedfallande tegelstenar i garagebyggnader och dyl.

Språket

Ja, men språket då frågar många, hur gick det med engelskan. Sån tur är så tycker amerikanarna att hur lite men än kan så pratar man bra. De beundrar alla som behärskar två språk, för själva kan de bara ett. Men det gick faktiskt bra. I början gömde man sig bakom ryggen på de svenskar som pratade bättre och lät de sköta snacket, men efter hand var man tvungen att försöka själv. Och då skänkte man ofta en tacksamhetsens tanke till Lage Jarking som med möda och pondus bankat in det lilla grundförråd av glosor och gramatiska grundrelger som tydligen ligger och väntar på att väckas till liv när de behövs. Framför allt var det nyttigt att åka över som semestervikarie för då var man helt hänvisad till engelskan.

Ja om upplevelsen och episoder som hänt därborta skulle man kunna skriva mycket mer om, men det får vara bra för denna gång, kanske kan det bli någonting i ett annat nummer av propellerbladet.

4929 Karl Gardh

FLYGPLAN SKA FLYGA

Vi underhåller och utvecklar
inom området flyg.

FFV Aerotech

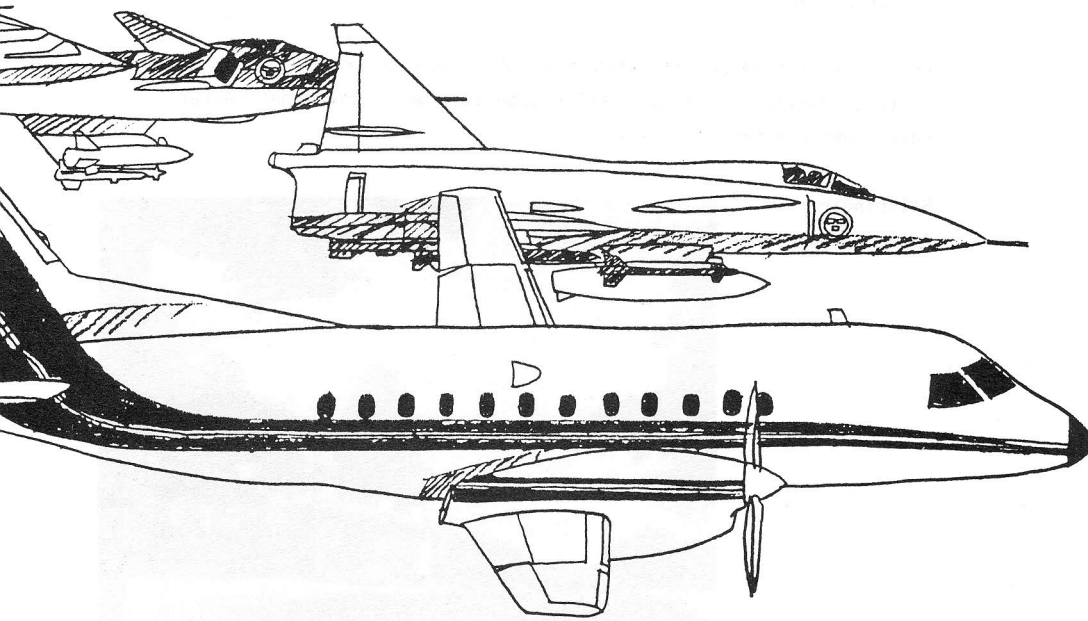

Ekbacken i Arboga

Många av verkstadsskolans elever har gjort sin praktikanttid vid dåvarande CVA i Arboga numera FFV och under den perioden bott på elevhemmet.

Elevhemmet på Ekbacken lades ner i slutet av sextiotalet och har sedan dess gått skiftande öden till mötes.

Sedan ett par år tillbaka disponeras lokalerna av Reservmateriel-avdelningen inom Försvarets Materielverk och viss utbyggnad har även skett.

Reservmaterielavdelningen där jag har mitt arbete har till uppgift att anskaffa och lagerhålla reservmateriel till hela försvarets. Vi är ca 250 anställda. Här ute på Ekbacken finns då tekniska handläggare dvs de som anskaffar materielen samt vi som arbetar med datasystem DELTA. DELTA är ett styr- och informationssystem för reservmateriel-försörjningen.

En fd elev som kommer till Ekbacken idag konstaterar säkert att det mesta är förändrat när det gäller byggnader men omgivningen väcker säkert många minnen till liv.

Hälsningar
4807 Lennart Fors

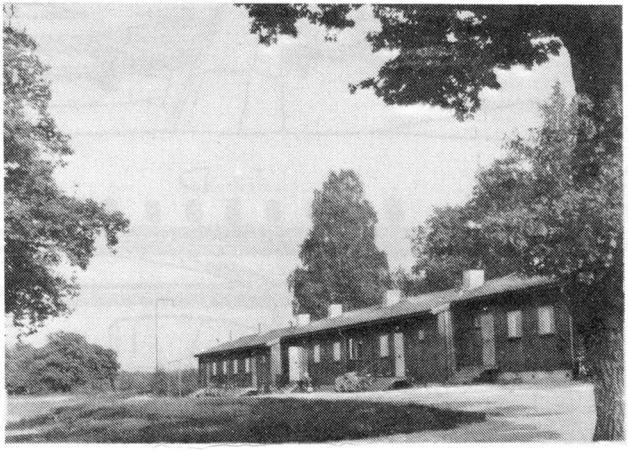

Och hur blev det!

Först en liten resumé över tiden fram till den åldern då man liksom är fast på sitt sista jobb före den långa semestern.

Det började i aug 1942 mitt under det brinnande 2:dra världskriget. Målet var Johannisberg som blev ens andra hem och mitt över Mälarens vik i Sjöhangaren på CVV blev vårt dagliga arbetsfält. Det hela startade med tillverkning av arbetsbänkar och klädskåp, för förvaring av våra personliga persedlar ute vid Johannisberg.

Resan mellan skolan och Johannisberg skedde sommartid med cykel och efter tillverkning av 10-huggarna även med dessa. På vintern ordnades resan per buss. En episod värt att notera i detta sammanhang från denna gyllene tid, var när CFV general Nordensköld besökte skolan. Bl a intervjuade han var och en vad vi skulle göra efter avslutad skolgång. Var och en svarade snällt: "Flygplan- eller motormontör vid FV". Men när frågan ställdes till "Manne" svarade han: "General, general", varvid frågandet avstannade.

Efter avslutad examen gjorde jag lumpen på F11 varefter jag kom till F4 som fpl-montör på avd VI. Fortsatte sedan som tekniker fram till 1956, då jag fick erbjudande om en lärartjänst vid skolan.

Den nya kullen 1956 bestod av 75 förväntansfulla elever som Erik von Köhler, Bengt Norbäck och undertecknad fick ta hand om. Av dessa 75 gossar var det ca 47 st kvar vid slutet av andra läsåret. Hårda bud!

För övrigt trivdes jag väldigt bra på skolan, både med elever och kollegor. I mitt nuvarande arbete träffar jag ofta fd elever och vi utbyter ofta tankar och upplevelser från den här tiden.

I samband med tillverkningen av två stycken flygplan Jourdell kom jag i kontakt med dåvarande FMV-svetsingenjörer, som kom och kollade våra svetsarbeten på den här kärran. Det visades sig att dessa herrar skulle sluta vid CVM och jag fick erbjudande att söka deras jobb.

År 1962 blev jag så anställd och är fortfarande kvar i ca 2 år till. Mitt teknikområde (förbindningsteknik) sysslar med utbildning, konsulting, kontroll provreparationer m m. På mjuklödningssidan tar vi emot 10 elever/kurs under ca 20 kursveckor. Vi har tillgång till så gott som alla manuella svetsmetoder, samt Elektronstrålesvetsning och vakuumlödning.

Vi har ett nytt utbildningshus för teoridelen och helt nyrenoverade praktiklokaler. Sedan ett antal år tillbaka tillhör vi (FFV Materielteknik) FFV-DEVELOPMENT-GRUPPEN. Vi samarbetar med FMV, FV, SAAB-SCANIA, Volvo Flygmotor, SIFU, FFV Övrigt samt den civila industrin.

Ja, alla glada och trevliga Propellerbladsläsare, så här har i stora drag min aktiva tid från skolstart -42 till dagsdato förflutit. Pensionen anländer 1991, va då, ja, det får man se då.

Med en kamratlig hälsning

4203 Erik Färnlöv

PS. Hoppas att fler gamlingar fattar pennan och berättar vad som hänt dem under dessa år. DS

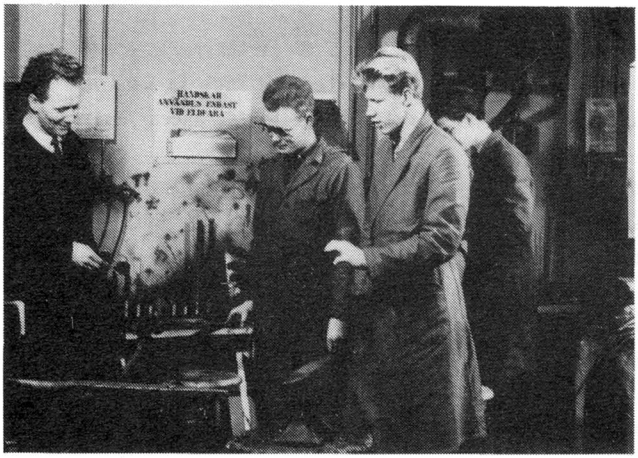

DOKUMENTATION OM SKOLAN, ELEVHEMMEN OCH ELEVERNA PÅ GÄNG!

Samma rubrik som förra året, men nu har vi strukit frågetecknet!

Den 22 och 23 oktober hade vi vår fjärde träff på Lövudden. Vi började kl 13.00 på lördagen och jobbade tills sent på kvällen och fortsatte söndag morgon fram till lunch. Vi som inte bor i närheten hyrde rum på fd elevhemmet Lövudden.

Denna gång gick vi igenom allt material som vi samlat från både skola och elevhem. Allt material finns nu i ett arkivutrymme på Lövudden.

Materialet sorterades i huvudgrupperna:

- Kamratföreningsverksamheten. 5524 Roland Rehnbäck ansvarar för detta arbete
- Elevhemsverksamheten. David Molin och 4220 Arne Yngvesson svarar för detta.
- Skolan, utbildningen, motivieringen för densamma, dessa tillkomst, annonsering, test, provtjänstgöring, kontrakt, praktik på central verkstad och flottilj m m. För detta arbete svarar 4219 Gunnar Wikström, Lage Jarking, 5660 Anders Rönnbäck och 4514 Folke Asplund.
- Kapitel om inträffade händelser och historier berättade av elever och personal. För sammanställningen svarar 4825 Åke Rinneby.

Vi konstaterade att det finns en hel del material, men mycket saknas! Så vi beslutade att verkligen vädja till alla FFV:are och personal att rannsaka minnen och utrymmen för att om möjligt få fram både det som kan finnas dokumenterat och det som finns lagrat i våra minnen och sända detta till respektive "ansvariga" inom dokumentationsgruppen.

Som vi tidigare nämnt så avser vi att skriva eller sammanställa ett speciellt kapitel över händelser som har inträffat på skolan, elevhemmen eller på verkstäderna under praktikåren. Händelser som vi nu kan minnas med glädje hur vi t ex "lurade" föreståndare och lärare för att undgå upptäckt när vi hamnat utanför skolans strängа reglemente, hur vi uppfattades när vi kom ut på praktik på centrala verkstäder och vad som då kunde inträffa och andra spännande och så här i efterhand roliga händelser. Men naturligtvis upplevde vi mycket som var av allvarligare art och som nu kan stämma till eftertanke! Allt är naturligtvis nu preskriberat men vill någon skriva anonymt så är det ok.

Vi vill ha så mycket som möjligt med foton och annat bildmaterial (som vi återsänder). Nu när Ni har fått detta Propellerblad så sätt Er ner under helgerna och skriv! Åke Rinneby vill gärna ha bidragen före 1 mars -89. Inget märkvärdigt dokument behövs, skriv på vilken papperslapp som helst.

En som redan skickat in ett mycket fint bidrag är 5205 K.G Andersson som berättat om elevhemmet i Luleå och diverse händelser under de åren.

Vi har också kontakter med universiteten i Uppsala, Stockholm och Umeå för att efterhöra om det i vår utbildning fanns inslag som kan vara av intresse för studerande eller forskare. Om så är fallet skulle vi ju få mycket värdefull hjälp med delar av vår dokumentation. Blir det så, hoppas och tror vi att alla ställer upp och studerar och besvarar de frågor som kan komma i form av enkät(er).

Det är ett stort och omfattande arbete som vi gett oss in på och naturligtvis måste vi få hjälp och tips från så många FFV:are som möjligt. Naturligtvis skall lärare och övrig personal känna gemenskap att delta i detta arbete.

Åke Rinneby är sammankallande. Kontakta honom! Vi skall nu försöka, efter de inledande träffarna, att verkligen komma igång med arbetet. Vi känner oss uppmuntrande av de pengar (17.000:-) som kom till vår kassör i FFVK efter vårt upprop i förra Propellerbladet. Skulle vi köpa alla tjänster som behövs för arbetet skulle det säkert kosta ett antal hundratusen kronor. Men vi skall försöka att klara arbetet betydligt billigare genom eget arbete och "sponsorer".

Vi behöver alltså HJÄLP i vårt arbete både på det ena och andra sättet! Hör av Er!

På återseende och återhörande!

David Molin, Lage Jarking, Karl Gardh, Roland Rehnbäck, Anders Rönnbäck, Gunnar Wikström, Åke Rinneby

Rätta svar på Julnöten har lämnats av följande som får ett FFV-märke som uppmuntran.

6528	Leif Svedbeck	Linköping
5511	L-O Johansson	Västerås
5920	Anders Wrangstorp	Hässleholm

Här följer de rätta svaren:

	Namn	Beteckning	Tillverkare
1.	Viggen	J-37	SAAB
2.	Flygande Fästning	B-17G	Boeing
3.	Dakota	DC-3 (TP79)	Douglas
4.	Bearcat	F8F-2P	Grumman
5.	Thunderbolt	P47	Republic
6.	Draken	J-35	SAAB
7.	Tiger Moth	DH82 (SK11)	De Havilland
8.	Mustang	P51-D (J26)	North American

Efterlysning!

Jag har åtagit mig att försöka skriva ihop Kamratföreningens historia, vilket är både en jobbig och stimulerande uppgift. Det finns en hel del både små och stora händelser som är trevliga att lyfta fram.

Men tyvärr saknas det en del viktiga papper i föreningens arkiv. Det gäller framförallt äldre handlingar, men vi saknar även en del "yngre". Därför behöver vi Din hjälp!

Titta efter om Du kan ha gamla FFV-papper som Du kan sända till oss (det går bra med kopior om Du vill behålla originalen själv). Vad vi framförallt saknar just nu är:

Stadgar för tiden för 1953
Årsberättelser för tiden före 1972
Revisionsberättelser för tiden före 1972

Men även andra uppgifter kan vara intressanta. Vi har till exempel ingen förteckning över alla som har fått Kamratföreningens premie som "Bäste Kamrat". Om alla som har fått den fina utmärkelsen hör av sig kan vi göra en sådan förteckning. Och så vidare... Alla bidrag är välkomna!

Skicka vad Du har till

Roland Rehnbäck
Iduns väg 6
723 55 VÄSTERÅS

Du kan också ringa på dagtid till Roland, tel 08-7571072.

Tack för hjälpen!

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sid 1	Från styrelsen	
Sid 2	Tiden går	5524 Rehnbäck
Sid 4	Mitt livs historia del 2	6146 Nilsson
Sid 7	Kamratträffen 88	5858 Tedesjö
Sid 13	58:ornas jubileumsträff	"
Sid 17	Om fribiljetter	David
Sid 20	När jag tog fil.mag	6336 Larsson
Sid 23	USA-upplevelser	4929 Gardh
Sid 30	Ekbacken Arboga	4807 Fors
Sid 31	Och hur blev det	4203 Färnlöv
Sid 33	Dokumentationen	Arbetsgruppen
Sid 36	Efterlysning	5524 Rehnbäck

Trivselhotell i Västerås

- 35 RUM 80 BÄDDAR
- 18 RUM MED BAD
- FRUKOSTMATSAL
- SÄLLSKAPSRUM MED FÄRG-TV
- EGEN PARKERING
- PERSONLIG SERVICE OCH TRIVSEL

Hotell Arkad ab

Östermalmsgatan 25
Telefon 021-12 04 80

IRBOGA OFFSET